

Sygn. akt I C 1729/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Pruszkowie (...)

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Murawski

Protokolant - sekr. sądowy Dominika Kołton

po rozpoznaniu w dniu: 3 lutego 2016 roku w P.

na rozprawie

sprawy z powództwa Adama M.

przeciwko: Prokura Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu we W.

o zapłatę

I. **Powództwo oddala**

II. **Zasądza od powoda A. M. na rzecz pozwanego Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. kwotę 2417 (dwa tysiące czterysta siedemnaście) zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 listopada 2015 r. (data nadania do Sądu) A. M., reprezentowany przez pełnomocnika wnosił o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego - wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt I C 1594/14 opatrzonego klauzulą wykonalności nadaną przez ten Sąd w dniu 29 kwietnia 2015 r. oraz zasadzenia na swoją rzecz kosztów postępowania. Dodatkowo powód wniósł o zabezpieczenie dochodzonego roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego pod sygnaturą Km 3714/15.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż pismem z dnia 1 października 2015 roku został zawiadomiony przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie M. J. o wszczęciu na podstawie w/w tytułu wykonawczego, pod sygn. akt Kmp 3714/15, postępowania egzekucyjnego celem wyegzekwowania kwoty 42 067,54 złote wraz z odsetkami i kosztami procesu. Zdaniem pozwanego tytuł wykonawczy obejmuje nienależne powodowi świadczenie w szczególności w zakresie skapitalizowanych odsetek od należności głównej, która wynosiła 20.000 złotych. Powód podniósł, iż odsetki zostały naliczone zgodnie z umową źródłową w wysokości 31,90% w skali roku, jednak od dnia 27 marca 2003 roku odsetki w takiej wysokości są niedopuszczalne, gdyż przekraczają odsetki maksymalne. Ponieważ naliczone przez pierwotnego wierzyciela odsetki przekraczały kwotę odsetek maksymalnych, roszczenie o zapłatę kwoty zasądzonej wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2014 roku jest roszczeniem nienależnym i powód kwestionuje przejście obowiązku w wysokości wskazanej w treści pozwu mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście. Ponadto w pozwie podniesiono, iż odsetki od zasądzonej wyrokiem kwoty przedawniały się o upływie 3 lat od końca każdego roku kalendarzowego, co we wniosku egzekucyjnym i tytule egzekucyjnym nie zostało uwzględnione, a pozwana w niniejszej sprawie, pomimo wzywiania jej przez Sąd w sprawie I C 1594/13 nie wskazała za jakie okresy i według jakiej stopy liczone były te odsetki. Pozwana nie załączyła też do akt sprawy oryginału bankowego tytułu egzekucyjnego i co za tym idzie w obrocie funkcjonują dwa tytuły egzekucyjne odnoszące się do tej

samej wiarygodności. Podstawę powództwa stanowi art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c., gdyż wysokość zobowiązania przekracza jego dopuszczalną maksymalną wysokość, w związku z tym brak jest podstaw do prowadzenia egzekucji przeciwko powodowi w wysokości wskazanej w treści tytułu egzekucyjnego. (pozew – k. 1-7).

W dniu 18 grudnia 2015 roku Sąd oddalił wniosek o zabezpieczenie roszczenia. (postanowienie – k. 17)

Pozwana Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowana przez pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Pozwana podniosła, iż powództwo opozycyjne nie może prowadzić do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy, która została zakończona prawomocnym orzeczeniem, jak również nie może zmierzać do uchylecia powagi rzeczy osądzonej. Pełnomocnik podniósł, iż zasądzone wyrokiem roszczenie nie jest przedawnione, a powód, jako następca prawny banku nie mógł uzyskać klauzuli wykonalności na bankowy tytuł egzekucyjny, gdyż takie uprawnienia przysługują jedynie bankom. Ponadto wszystkie podniesione przez powoda zarzuty powinny być podniesione w postępowaniu o sygn. akt I C 1594/13, które zostało już prawomocnie zakończone. (odpowiedź na pozew – k. 22-24)

Na rozprawie w dniu 3 lutego 2016 roku pełnomocnik powoda podtrzymał swoje stanowisko. (protokół – k. 51)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w Pruszkowie w dniu 2 kwietnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt I C 1594/13 wydał wyrok, w którym zasądził o A. M. na rzecz Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego kwotę 42 067,54 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w wysokości 4 521,00 złotych. A. M., pomimo tego, że brał udział w sprawie (złożył sprzeciw, odebrał wezwanie na rozprawę), nie złożył apelacji od tegoż wyroku, wobec czego ten uprawomocnił się z dniem 24.04.2014r. W toku procesu pozwany podnosił wprawdzie, iż odsetki są zbyt wysokie, nie podnosił jednak zarzutu ich przedawnienia, ani nie kwestionował ich wysokości w oparciu o przepisy dotyczące odsetek maksymalnych.

- wyrok z dnia 2 kwietnia 2014 roku – k. 59 w aktach I C 1594/13

- sprzeciw z dnia 21 maja 2013 roku – k. 6 w aktach I C 1594/13

W oparciu o powyżej opisany tytuł wykonawczy oraz wniosek Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie M. J. pod sygn. akt Km 3714/15 wszczął przeciwko A. M. egzekucję, o czym powiadomił dłużnika pismami z dnia 1 października 2015 roku. W dniu 22 października 2015 roku komornik zajął dłużnikowi wynagrodzenie.

- zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k.11;

- informacja o stanie zaległości – k. 12;

- zajęcie wynagrodzenia za pracę – k. 13

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy oraz w aktach sprawy I C 1594/13. Ponadto stan faktyczny ustalony w niniejszej sprawie nie był przez żadną ze stron kwestionowany.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Strona powodowa swoje roszczenie opierała na przepisie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. zgodnie z którym, dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście.

Rozpoczynając analizę stanowiska strony powodowej wskazać należy, iż tytułem wykonawczym, którego pozbawienia wykonalności domaga się powód jest prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 2.04.2013r. wydany w sprawie I C 1594/13. Tymczasem powództwo opozycyjne oparte o powoływany przepis art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c jest dopuszczalne wyłącznie wówczas, gdy nie występuje przeszkoda w postaci np. powagi rzeczy osądzonej. Dłużnik w ogóle nie może w tej drodze zmierzać do wzruszenia prawomocnego orzeczenia sądu stanowiącego tytuł egzekucyjny. Może wyłącznie zaprzeczać treści innych tytułów egzekucyjnych, których nie chroni powaga rzeczy osądzonej.

W sprawie oznaczonej o sygn. akt I C 1594/13 Sąd rozstrzygnął prawomocnie, iż powód z niniejszej sprawy ma obowiązek zapłacenia kwot wskazanych w tym wyroku. To w tamtym postępowaniu A. M. winien podnosić zarzuty zgłaszane w niniejszej sprawie. Powód tego nie uczynił. Nie wniósł też apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 2.04.2013r. W związku z tym wyrok ten uprawomocnił się i korzysta z powagi rzeczy osądzonej.

Przedmiotem rozpoznania w sprawie objętej powództwem opozycyjnym nie mogą być zdarzenia istniejące przed powstaniem tytułu korzystającego z powagi rzeczy osądzonej. Uwzględnienie bowiem takiego powództwa prowadziłoby do zakwestionowania prawomocnego orzeczenia. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na okoliczność, iż powództwo zmierza do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości, a przy tym sam tytuł egzekucyjny podważany tylko w części, a mianowicie co do przedawnienia części odsetek i ich nadmiernej, też tylko w pewny okresie, wysokości. Oznacza to, że albo uwzględniając powództwo w całości pozbawiłoby się całkowicie wykonalności orzeczenie, kwestionowane tylko w części, albo, chcąc go ewentualnie uwzględnić w części, trzeba by ponownie, w całości, merytorycznie rozpoznać sprawę prawomocnie zakończoną. Jest to absolutnie niedopuszczalne.

Jeżeli określone okoliczności i oparte na nich zarzuty istniały i dały się sformułować w chwili zamknięcia rozprawy (jak w przypadku niniejszej sprawy zarzuty przedawnienia i przekroczenia wysokości odsetek maksymalnych), lecz strona skutecznie ich nie podniosła lub nie przytoczyła, w związku z czym nie zostały wykorzystane przez sąd przy wydawaniu orzeczenia, podlegają prekluzji. A. M. w toku postępowania w sprawie I C 1594/13 nie podniósł zarzutów, które zostały zgłoszone w rozpoznawanej sprawie. Wyrok zatem wydany w sprawie IC 1594/13 korzysta z powagi rzeczy osądzonej i nie może być skutecznie wzruszony w ramach zgłoszonego w rozpoznawanej sprawie powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Powód w rozpoznawanej sprawie podniósł także, że do akt sprawy I C 1574/13 nie został dołączony oryginał bankowego tytułu egzekucyjnego wydanego na rzecz poprzednika prawnego pozwanego. Tym samym w obrocie funkcjonują dwa tytuły egzekucyjne odnoszące się do tej samej wierzytelności.

Zarzut ten nie mieści się w dyspozycji przepisu art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. i ewentualnie, co było podnoszone w uzasadnieniu postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia, mógłby być skuteczny, ale jako przesłanka przewidziana w pkt 2 art. 840 § 1 k.p.c, przy wykazaniu, że na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego została uprzednio wszczęta egzekucja, która w pewnej choćby części okazała się skuteczna. Nic takiego w toku postępowania wykazane nie zostało. Nadto wobec cesji wierzytelności na rzecz obecnego wierzyciela w ogóle w chwili obecnej nie jest możliwe skorzystanie z bankowego tytułu wykonawczego wydanego na rzecz pierwotnego wierzyciela.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i zasadą ponoszenia kosztów celowych – art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez Radcę prawnego ustanowionego z urzędu. W związku z wynikiem sprawy sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2 417,00 zł na którą składa się wynagrodzenie należne pełnomocnikowi pozwanej w wysokości 2 400 zł oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 złotych.